08/03/2022

«Θα υπομένουμε βασάνους μιας νύχτας, για να κερδίσουμε την αιωνιότητα»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Οι Άγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες

«Δριμύς ο Χειμών αλλά γλυκύς ο Παράδεισος. Θα υπομένομε βασάνους μιας νύχτας, για να κερδίσουμε την Αιωνιότητα». Αυτά ήταν τα λόγια με τα οποία

στήριζαν ο ένας τον άλλον οι Άγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες, που ήταν επίλεκτοι στρατιώτες του Ρωμαϊκού Στρατού από διάφορα μέρη και υπηρετούσαν στη Σεβάστεια της Αγιοτόκου Μικράς Ασίας, στις αρχές του 4ου αιώνα, επί Λικινίου Αυτοκράτορος, ο οποίος εδίωξε τους Χριστιανούς και ζητούσε, μέσω του Επάρχου εκεί της περιοχής, της Σεβάστειας, του Αγρικόλα, να θυσιάσουν οι πάντες τα είδωλα…

Αυτό ζητούσε και απ’ αυτούς τους Σαράντα επίλεκτους στρατιώτες.
Εκείνοι όμως του είπαν:
«***Είμαστε στρατιώτες του Βασιλέως, ως προς τα στρατιωτικά μας καθήκοντα, είμαστε, όμως, στρατιώτες του Ουρανίου Βασιλέως, του Χριστού, και με την πίστη μας σ’ Εκείνον υπηρετούμε κατά τέτοιον τρόπο την Πατρίδα, που μόνον ωφέλεια προκύπτει στην Πατρίδα από μας, με τον ενάρετο τρόπο, με τον φόβο Θεού που έχομε και υπηρετούμε την Πατρίδα μας. Λοιπόν, στα είδωλα δεν θυσιάζουμε***».

Με κολακείες, με επαίνους προσπαθούσε ο Έπαρχος να τους πείσει. Είδε, όμως, το αμετάπειστο. Στη στερεά τους πίστη, την ακλόνητη, επέμεναν και (έτσι) άρχισαν τα βασανιστήρια.

Ώσπου στο τέλος, σε καιρό Χειμώνος και πάγου, τους έριξαν στην παγωμένη Λίμνη της Σεβαστείας. **Υπομονή, καρτερία, πίστη, αλληλοβοήθεια… υπέμεναν καρτερικά…**
Τα σώματά τους πάγωσαν, μελάνιασαν, έγιναν ξύλο…
Ένας από τους Σαράντα ολιγοψύχησε.
«Ολιγόπιστε, εις τι εδίστασας;», ακούμε τη Φωνή του Κυρίου μας προς τον Πέτρο, όταν εκείνος για λίγο έστρεψε την προσοχή του από τον Κύριο, στην ολιγοπιστία του και άρχισε να βουλιάζει στη θάλασσα.
Άνθρωπος ήταν κι αυτός ο στρατιώτης.. ολιγοψύχησε και βγήκε απ' τα παγωμένα νερά. Στη θέση του (μπήκε) ο Αγλαΐος, ο στρατιώτης που είχανε αφήσει οι Ρωμαίοι για να τους φυλάσσει, σαν φύλακας, μην τυχόν και ξεφύγουνε. Είδε την καρτερία τους, είδε τη δύναμή τους, είδε Στέφανα Ουράνια να κατέρχονται και ο Χριστός να στεφανώνει έναν προς έναν τους μάρτυρες.
Αυτό τον έκανε να αρνηθεί την ειδωλολατρία και να πέσει κι εκείνος στα παγωμένα νερά της Λίμνης της Σεβαστείας, ώσπου νεκρώθηκαν τα σώματά τους, σχεδόν νεκρά, τους βγάλανε και τους
κατέαξαν τα σκέλη…

Στον Ευεργετινό αναφέρεται ότι εκεί κοντά, δίπλα στη Λίμνη, παρευρίσκετο η μητέρα ενός απ' τους νεότερους στρατιώτες, σκεπτόμενη μήπως το τόσο νέο της ηλικίας του τον κάνει να δειλιάσει και να θέλει να βγει, να ζήσει τη ζωή…

Καρτερικά στεκόταν εκεί και του 'λεγε:
– Γιε μου, κάνε κουράγιο, κάνε υπομονή, σε λίγο όλα θα περάσουν, με την πίστη σου και την ανδρεία σου… Ο Χριστός σε βοηθάει, σε λίγο θα είσαι στη Βασιλεία του Θεού και από κει θα πρεσβεύεις για όλο τον κόσμο και για μένα, τη μάνα σου, που σε γέννησα…
Και πράγματι παρευρίσκετο μέχρι το τέλος.

Σαράντα οι Μάρτυρες, Σαράντα και πλέον είναι και οι πρεσβείες τους και εμείς τους παρακαλούμε με πίστη, με θέρμη, με ταπείνωση, να ικετεύουν τον Κύριο και σ' αυτή την περίοδο που ζούμε, με τις τόσες δυσκολίες και τις τόσες δοκιμασίες και να μας βοηθούν κι εκείνοι, κατά τη σειρά τους και ως προς το μέρος τους, να μας προσθέτουν πίστη, δύναμη, υπομονή, καρτερία , να αντέξει ο καθένας το δικό του το Σταυρό, αλλά και το γενικό Σταυρό που σηκώνομε όλοι μας.

Και αν, με τη Χάρη του Θεού, τα καταφέρομε, τότε κι εμείς θα λάβομε ο καθένας μια θέση, εκεί στη Βασιλεία του Θεού, όταν θα 'ρθει η ώρα για τον καθένα μας και το ευχόμεθα, με τις πρεσβείες της Παναγίας μας, του Αγίου μας Δαυίδ, του Αγίου μας Ιακώβου, τις ευχές του Αγίου Γέροντός

μας Κυρίλλου, να το πετύχετε
όλοι σας και όλοι μας. Αμήν!»

Γέρων Γαβριήλ
Ηγούμενος Ιεράς Μονής Οσίου Δαυίδ

Κήρυγμα κατά τον Εσπερινό της εορτής των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, την 8/3/2021, στην Ι.Μ.Οσίου Δαυίδ